

prometna šola maribor
srednja prometna šola

ŠOLSKO GLASILO

ZELENI VAL

Maribor, junij 2023

POLETJE ZAVETJE

TU JE POLETJE
IN ZUNAJ JE CVETJE.
VREME TOPLO
JE NA ZEMLJO PRIŠLO.

PTIČKI ŽVRGOLIJO
IN SE POLETJA VESELIJO.
ŽUNAJ JE ČAR,
KI VESELI VSAKOGAR.

Letošnje šolsko glasilo Zeleni val uvaja lahkotna pesem dijakinje, ki nam z nekaj besedami opiše čar poletja. V nadaljevanju lahko preberete še pesmi o jeseni, sreči, prijateljstvu in razmišljanja dijakov o prihodnosti.

Literarno glasilo krasi nekaj likovnih del naših dijakov, za kar sem jim še posebej hvaležna.

Mentorica
Maja Cafuta
Anžur

Bruno Mars
EVA ŽALOŽNIK KODRIČ

RES JE, DA SMO MALO NAGAJIVI
IN ZNAMO BITI TUDI ŠALJIVI.

MARSIKDO NAS RAD IMA,

KER VSAK POSAMEZNIK RAZREDU NEKAJ DA.

RAZREDNIČARKA VČASIH SIVE LASE ZRAVEN NAS DOBI,
MI PA ... GREMO NAPREJ, KOT DA PANIKE SPLOH NI.

REŠUJE PROBLEME TAKŠNE IN DRUGAČNE,
ŽAL NAM JE, DA JI ZATO NE ZVIŠAJO PLAČE.

RADI SE IMAMO, SAJ DRUG DRUGEGA IMAMO,
ZATO MARSIKDAJ REČEMO: „SAJ PA ZNAMO.“
KONEC LETA BLIŽA SE IN HVALA BOGU SO TU POČITNICE,
ZATO **1. A** POČASI POSLAVLJA SE.

AJDA, NUŠA

FRANCE PREŠEREN

France Prešeren se je rodil v kmečki družini,
a zanj so vedeli vsi v spodnji dolini.
Bil je zelo nadarjen otrok tistih dni
in kmalu to vedeli so skoraj vsi.

Življenje je spesnil kot svoje pesmi,
a se mu je zdelo, da zapravlja svoje dni,
dokler v Trnovsko cerkev ni Julija prišla
in mu celotno življenje na glavo obrnila.

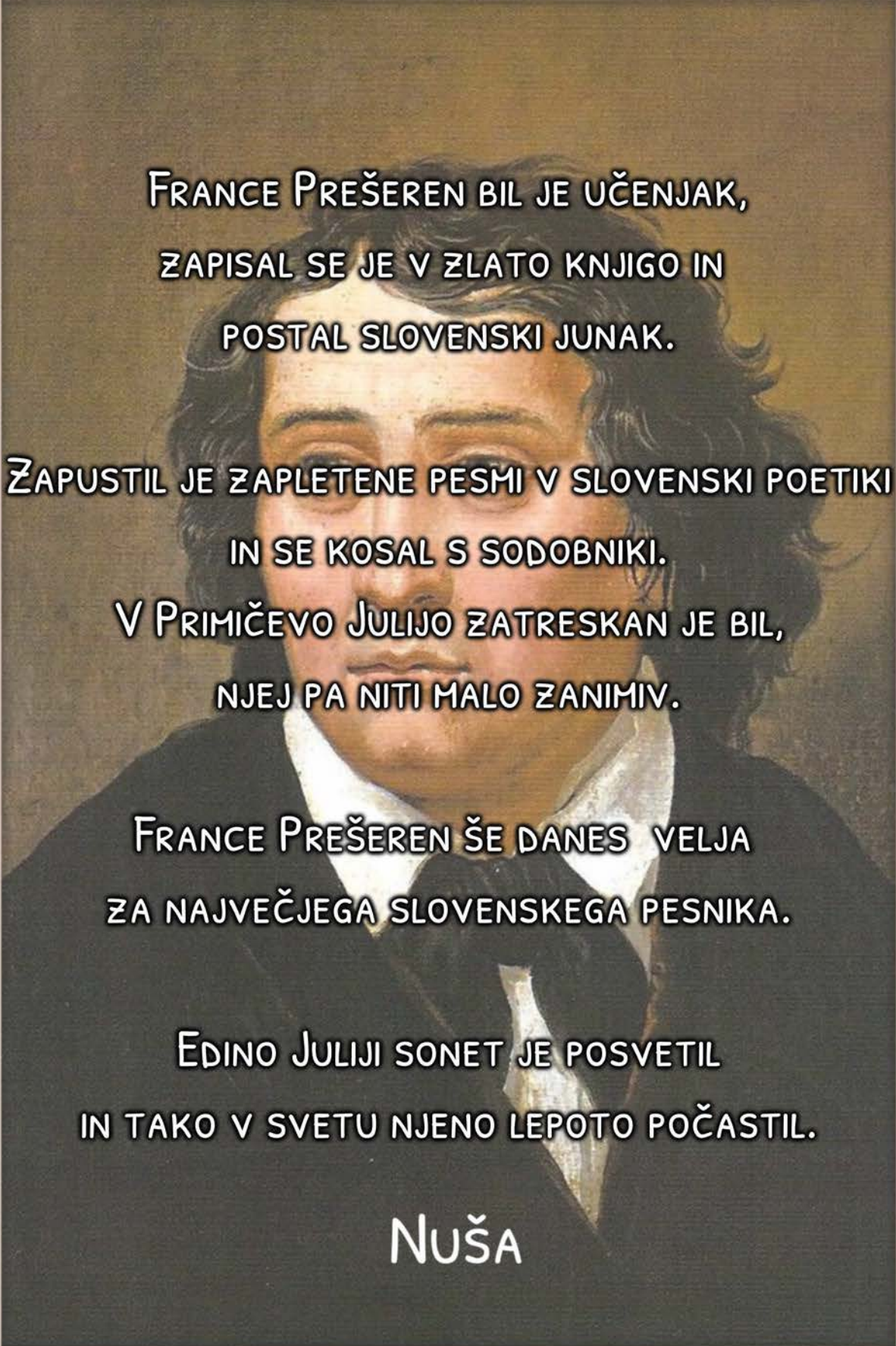
Prijatelji so odšli eden za drugim,
ga pustili, da se sam sebi zasmili,
dokler ni prišel dan
in spoznanje, da lahko pade v osamo vsakdan.

Smrt nikogar ne izpusti,
še posebej tistih, ki se je ne boji.
France se je utapljal v svoji samoti
in verjel, da bo vedno živel v sramoti.

AJDA

FRANCE

A portrait of France Prešeren, a Slovenian Romantic poet, with long dark wavy hair, wearing a dark coat and a white cravat. The text is overlaid on the portrait.

FRANCE PREŠEREN BIL JE UČENJAK,
ZAPISAL SE JE V ZLATO KNJIGO IN
POSTAL SLOVENSKI JUNAK.

ŽAPUSTIL JE ZAPLETENE PESMI V SLOVENSKI POETIKI
IN SE KOSAL S SODOBNIKI.

V PRIMIČEVO JULIJO ZATRESKAN JE BIL,
NJEJ PA NITI MALO ZANIMIV.

FRANCE PREŠEREN ŠE DANES VELJA
ZA NAJVEČJEGA SLOVENSKEGA PESNIKA.

EDINO JULIJI SONET JE POSVETIL
IN TAKO V SVETU NJENO LEPOTO POČASTIL.

NUŠA

SREČA

SREČA NI VELIKA STVAR,

NI ZAKLAD IN NE DENAR.

KAJ SPLOH SREČA JE?

JE VERJETI – DA SI SREČEN?

JE SREČA DAR, DARILO,

ALI JE SREČA, DA SPLOH ŽIVIMO?

ALI MORAŠ SREČATI LE PRAVO OSEBO,

KI TI ODPRE OČI IN TI SREČO PODARI?

SREČA ZAME PREDSTAVLJA

SMEH, VESELJE IN ZADOVOLJSTVO.

SREČA JE,

KO SI OBDAN S PRIJATELJI

IN KO IMAŠ NEKOGA OB STRANI.

SREČA JE, KO IMAŠ DRUŽINO,

KI TE BREZPOGOJNO LJUBI.

SREČA JE, KO SE LAHKO

NASMEHNEŠ OB MAJHNIH STVAREH.

V ŽIVLJENJU SE OSREČUJ TI SAM.

SREČA JE, KO SI LAHKO SAM

Z LJUBEZNIJO OBDAN

IN PREPROSTO SREČEN VSAK DAN.

ODPRI OČI IN VIDEL BOŠ,

DA SI SREČEN LAHKO TUDI TI.

SREČA JE ZAKLAD ČLOVEKA.

NUŠA

BITI SREČEN

BITI SREČEN IN OBČUTITI SREČO JE NEZAMENLJIV OBČUTEK,
KI GA NE MOREMO POZABITI,
A SE GA DA PONOVI.

ŽA VSAKEGA JE SREČA DRUGAČNEGA POMENA.
NEKATERIM MATERIALNA BOLJ DIŠI,
DRUGE PA NEMATERIALNA BOLJ OSREČI.

A LE REDKI CENIJO LEPE BESEDE IN ŽELJE.
ČE ZAMUDIMO SREČNE TRENUTKE Z DRUŽINO,
BOMO TO PLAČALI Z BOLEČINO.

MARSIKDO ŠE SREČE NI NAŠEL
IN SE MU ZDI, DA JE POPOLNOMA ZAŠEL.
ŽAVEDAMO SE, DA JE SREČA OPOTEČA
IN DA JE RESNICA POGOSTO KAR BOLEČA.

ŽATO, ČE ŽELIŠ BITI SREČEN,
SE POČUTI, KOT DA SI VEČEN.
DVIGNI GLAVO, POGLEJ V NEBO
IN VIDEL BOŠ, DA TI BO DOBRO ŠLO.

NIKOLI NE POZABI,
SREČE NE MOREŠ NAJTI KJERKOLI,
SREČA SE SKRIVA SAMO V TEBI
IN NE VSENAOKOLI.

SREČA

KAJ JE SREČA,

ALI JE BOLEČA?

ALI SMO ZARADI SREČE VESELI,

ALI ŽALOSTNI KOT V JESENI?

KAJ JE TISTO, KAR VAS V ŽIVLJENJU OSREČUJE?

KO SE SREČATE S SONČNIM JUTROM,

KO SE SPREHAJATE PO BREZSKRBNI POTI,

IN ČUTITE SREČO, KI VAS POPOLNOMA OBDAJA.

MORDA JE TO TRENUTEK TIŠINE IN MIRU,

KO SE ODDALJITE OD HRUPA SVETA.

ALI PA JE TO TRENUTEK, KO DELITE SMEH,

S TISTIMI, KI JIH IMATE NAJRAJE,

KO SKUPAJ USTVARJATE SPOMINE,

KI VAS SPREMLJAJO SKOZI VSE DNI.

NI POMEMBNO, KAJ TE OSREČUJE,

SAMO DA TI NE ŠKODUJE.

POZABI NA PROBLEME IN SKRBI,

SMEJ SE, UŽIVAJ, PLEŠI V MLADOSTI.

N. K., E. K., G. H., N. K.

SREČA

SREČA JE NEKAJ MALEGA IN LEPEGA,
SAJ NAREDI VSAKEGA ZELO VESELEGA.
VSAK, KI JE DOLGO SREČEN,
NA KONCU POSTANE TEČEN.
VČASIH SE ZGODI,
DA SE KAKŠNA SOLZA PORODI.
MENE OSREČI ČLOVEK,
KI PREPREČI,
DA SE SLABO OKROG NAS IN V SVETU ZGODI,
SAJ SAMO TAKO LAHKO SREČA SVOJE PLODOVE GOJI.

ROKI

SREČA

SREČA JE GNEČA DOBRIH OBČUTIJ.
KO SE PORABI, POGORI KOT SVEČA
IN NASTOPI NESREČA.

GOVORI V IMENU DOBRIH LJUDI,
NAS VODI NA DOBRE POTI
IN NAM V ŽIVLJENJE PRINAŠA LUČI.

NEJC

PREBUJANJE NARAVE

NARAVA SE PREBUJA,

PTICE POJEJO,

SONCE SIJE,

VSE ZELENOST JE

IN ZELO LEPO.

CVETLICE, ROŽICE CVETIJO,

VSE JE ŽIVAHNO,

VSE ŽIVALI SE PREBUJAJO

IN ČEBELE SE VESELIJO.

KO SE ZJUTRAJ ZBUDIM,

IN NARAVO VIDIM,

VSE SKRBI POZABIM,

IN SE VESELIM.

NARAVA ME OSREČUJE,

IN MI DAJE MOČ,

DA Z LAHKOTO PREMAGUJEM,

VSE, KAR MI PRIDE

DOBREGA IN SLABEGA NA POT.

TADEJ

JESEN

LETO JE NAOKROG.

Ž NJIM SE VSE BARVE LISTJA IZGUBIJO
IN SE SPOMLADI NA NOVO RODIJO.

KO HLADEN VETRIČ ZAPIHA,
JESEN ZAŽARI.

JESENSKO LISTJE PRELEPO JE,
ČEPRAV PREHITRO ZBLEDI IN VSE ODPADE.

OTROCI SE HIHTAJO,
KO SE V LISTJU IGRAJO
IN NA VES GLAS KRIČIJO
RADI TE IMAMO – JESEN.

NIKA ŠIPEK

PESEM O NARAVI

TIHOŽITJE V NARAVI

JE KOT PESEM PREPROSTIH BESED.

SLIŠIMO LE ŠUMENJE LISTJA

IN ZVOKE, KI JIH ODDAJA SVET.

TIŠINA NAM DAJE MIR,

KI GA V MESTU PREGLASI PREPIR.

NIKA

JESENSKA

LISTI POSTAJAJO ZLATO RUMENI,

PTICE ŽE ODHAJAJO,

GOZD POSTAJA PRAZEN

IN PIHA VETER NEPRIJAZEN.

LISTI VSTRAN HITIJO,

SRNE SKUPAJ SE DRŽIJO,

NEBO POSTAJA SIVO

IN ČAS HITI PRED ZIMO.

KMALU PRIDE ŠE ZIMA

IN NAJ BO MILA.

DO TAKRAT PA JESEN

IMA SVOJ POMEN.

VSE ŽIVALI PROČ ODHAJAJO,

NA LEPŠE SE ODPRAVLJAJO.

MI PA TUKAJ BOMO OSTALI,

TOPLO SE BOMO ODELI

IN RADI SE IMELI.

PESEM O JESENI

JESEN, KI OROPAŠ NAS ZELENIH LISTOV

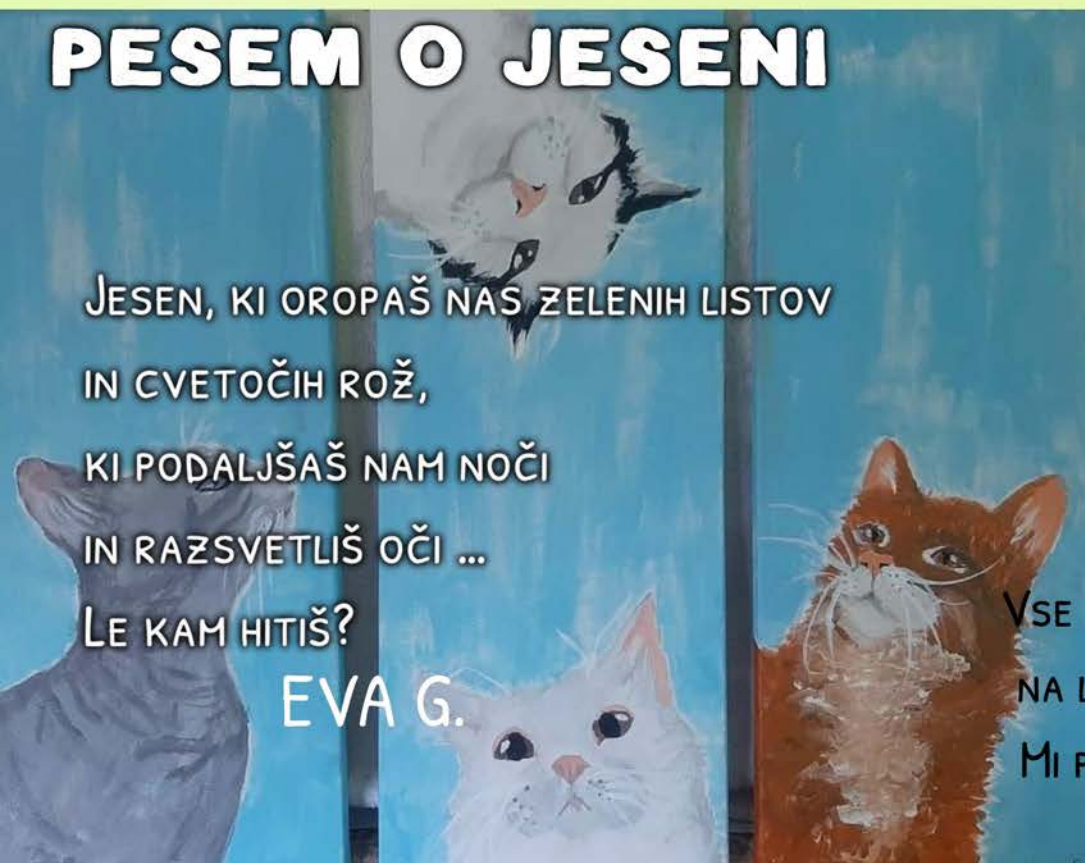
IN CVETOČIH ROŽ,

KI PODALJŠAŠ NAM NOČI

IN RAZSVETLIŠ OČI ...

LE KAM HITIŠ?

EVA G.

Mačke

EVA ZALOŽNIK KODRIČ

JESENSKA

POGLEJ BARVE, TU JE JESEN,

VES GOZD JE LESEN.

ŽDAJ LISTJE PADA

IN DEŽ NAS VARA.

KDO ŽENE V GORICAH

KLOPOTEC LESEN?

KAJ VSE BO NA MIZO

PRINESLA JESEN?

SARA R.

Beli tiger
EVA ŽALOŽNIK
KODRIČ

VSTOP V NOVO LETO

ČAKAMO IN ČAKAMO,
DA NOVO LETO PRIČAKAMO.
VSI BI SI ŽELELI,
DA SREČNO BI ZAŽIVELI.

NOVO LETO ZA NAS
JE KAKOR PRELEP OKRAS.
PRAZNUJEMO GA VSAKO LETO,
DA POPRAVILI BI VSE PRESNETO.

VSAKO LETO DOBIMO MOŽNOST,
DA POPRAVIMO STAROLETNO NERODNOST.
AMPAK PAZITE, ZELO REDKA JE TA PRILOŽNOST,
ZATO POTRUDIMO SE ZA NAŠO PRIHODNOST.

SEDAJ Z BABICO BOVA PRAZNOVALI
IN SE SKUPAJ ZABAVALI,
SAJ SKUPAJ SE IMAVA DOBRO,
TUDI ČE JE KDAJ PREPOZNO.

LARISA T.

Mojca
EVA ŽALOŽNIK KODRIČ

PESEM O PRIJATELJIH

PRIJATELJI SO KOT SONCE,
KI NAM SIJE VSAK DAN.

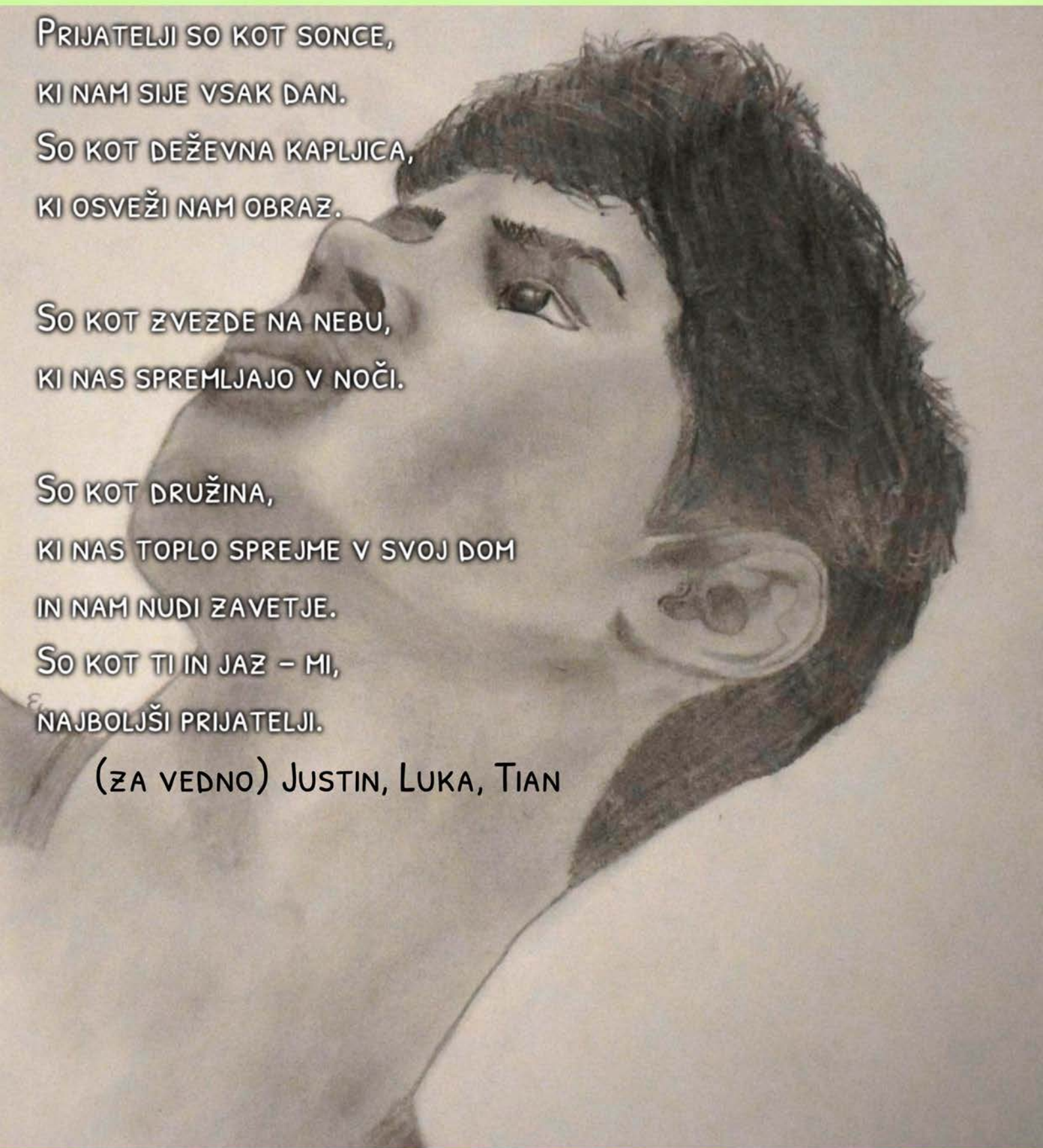
SO KOT DEŽEVNA KAPLJICA,
KI OSVEŽI NAM OBRAZ.

SO KOT ZVEZDE NA NEBU,
KI NAS SPREMLJAJO V NOČI.

SO KOT DRUŽINA,
KI NAS TOPLO SPREJME V SVOJ DOM
IN NAM NUDI ZAVETJE.

SO KOT TI IN JAZ – MI,
NAJBOLJŠI PRIJATELJI.

(ZA VEDNO) JUSTIN, LUKA, TIAN

Teo
EVA ŽALOŽNIK KODRIČ

SREČA SREČA

SREČA ZAME NISO VEDNO STVARI, AMPAK OSEBE IN PREŽIVETI TRENUTKI Z OSEBAMI, KI SO MI BLIZU IN JIH IMAM RAD. TO SO ZAME TRENUTKI SREČE, ČETUDI JE SAMO SPREHOD ALI PA ZMENEK V KINU. SREČEN SEM TAKRAT, KO PRIDEM DOMOV IN LAHKO PO NAPORNEM DNEVU OBJAMEM SVOJO BOLJŠO POLOVICO. SREČA IN DAR JE ZAME TUDI OSEBA, PRED KATERO SEM LAHKO TO, KAR SEM.

SREČA SO ZA MENE TUDI AVTOMOBILSKA SREČANJA IN DOGODKI. SREČEN SEM, KO SE SPREHAJAM MED ŠPORTNIMI AVTOMOBILI S SVOJO PUNCO IN VEM, DA IMAVA OBA ISTE INTERESE, ZATO LAHKO SVOJE VESELJE IN OBČUDOVANJE JEKLENIH KONJIČKOV DELIM Z NEKOM, KI IMA PODOBNE INTERESE KOT JAZ. V ŽIVLJENJU JE ZARES POMEMBNIH MALO STVARI, TO JE ODVISNO OD VSAKEGA POSAMEZNIKA. ŽAME JE ZDRAVJE NA PRVEM MESTU. ZA ZDRAVJEM PA SO VSE OSTALE STVARI – LJUBEZEN, MATERIALNE DOBRINE. Z DENARJEM SE ZDRAVJA NE DA KUPITI, TUDI LJUBEZNI NE.

M. O.

Gašper
EVA ZALOŽNIK KODRIČ

OBČUTEK SREČE

SREČA JE OBČUTEK, KI GA ČUTIŠ, KO SI ZADOVOLJEN S TEM, KAR IMAŠ V ŽIVLJENJU. SREČA NI NEKAJ, KAR LAHKO KUPIŠ ALI DOSEŽEŠ, AMPAK JE NEKAJ, KAR IZVIRA IZ TVOJEGA NOTRANJEGA ZADOVOLJSTVA.

KO SI SREČEN, SE POČUTIŠ ŽIV IN POLN ENERGIJE, IN TO SE ODRAŽA V VSAKDANJEM ŽIVLJENJU. VSAKDO IMA SVOJE LASTNE STVARI, KI GA OSREČUJEJO.

MENE PA OSREČUJEJO POTOVANJA, GLASBA, DRUŽINA IN NAJBOLJŠI PRIJATELJI. POMEMBNO JE, DA SE ZAVEDAMO, KAJ NAS RES OSREČUJE. KO SI SREČEN, SI BOLJŠI PRIJATELJ, BOLJŠI DELAVEC IN BOLJŠI ČLOVEK.

NAJBOLJ ME OSREČUJE TO, KO GREM S SVOJO DRUŽINO NA KOSILO OB NEDELJAH. TAKRAT SMO VSI CELI DAN SKUPAJ, SE POGOVARJAMO, ZABAVAMO. S SVOJO DRUŽINO TUDI RADA POTUJEM IN NI POMEMBNO, KJE SI, TUDI DA SI NA KONCU SVETA, POMEMBNO JE, DA SI S PRAVIMI OSEBAMI.

ŽDRAVJE JE NEKAJ, ČESAR NE MOREMO KUPITI, ZATO MORAMO ZANJ SKRBETI IN BITI SREČNI, KO SMO ZDRAVI. SREČO MORAMO NEGOVATI, TO LAHKO DOSEŽEMO Z VADBO, PREHRANO IN DRUŽENJEM S POZITIVNIMI LJUDMI.

A. Š.

Domišljija nima meja
EVA ZALOŽNIK KODRIČ

SREČA

SREČA JE ZAME VSE, KAR ME NAREDI VESELO IN BOLJŠE VOLJE. LAHKO SO MATERIALNE ALI PA NEMATERIALNE STVARI. NAJBOLJ PA ME OSREČUJEJO DRUŽINA IN PRIJATELJI.

V ŽIVLJENJU SMO PREMALO HVALEŽNI ZA STVARI, KI JIH IMAMO. POGOSTO SE NE ZAVEDAMO, KAJ VSE SE DOGAJA PO SVETU – LAKOTA, REVŠČINA IN VOJNE. MI SMO RES LAHKO SREČNI, DA ŽIVIMO V MIRU IN BLAGINJI.

VSAK POSAMEZNIK PA IMA TUDI SVOJ VIR SREČE IN VESELJA. ŽELELA BI SI, DA JE MOJ VIR SREČE ZDRAVJE, VENDAR NA ŽALOST NI TAKO. AMPAK SEM VSEENO SREČNA, DA IMAM DRUŽINO IN SUPER PRIJATELJE, KI ME PODPIRAJO. SVOJO SREČO NAJDEM TUDI V TWIRLINGU. TO JE ŠPORT, V KATEREM RES UŽIVAM, SE SPROSTIM, MI DAJE MOTIVACIJO, OLAJŠANJE, SREČO IN PONOS, DA SEM PRIŠLA TAKO DALEČ.

SREČE NA ŽALOST NE MOREMO KUPITI. V ŽIVLJENJU SO VZPONI IN PADCI, VENDAR JE SREČA VEDNO Z NAMI, SAJ NE GLEDE NA TO, KAKO DEŽEVNI DNEVI SO BILI, SO IN ŠE BODO, BO NA KONCU ZMERAJ POSIJALO SONCE.

MATERIALNE STVARI NAM MOGOČE RES LAHKO PRIČARAJO SREČO IN VEČ VESELJA, VENDAR PA NEMATERIALNE STVARI OSTANEJO V NAŠIH SRCIH IN SPOMINU ZA VEDNO. ŽATO SI MORAMO VEDNO ZAPOMNITI, DA SE DOBREMU ČLOVEKU DOBRO Z DOBRIM VRAČA.

TIJA B.

Anja

EVA ŽALOŽNIK KODRIČ

ŠOLA – MOJA ODLOČITEV

Za Prometno šolo Maribor sem se odločil, ker je bila prva, ki je v Sloveniji vpeljala program tehnik varovanja in ima na področju izobraževanja za ta program največ izkušenj.

Za smer tehnik varovanja sem se odločil, ker želim pomagati ljudem predvsem v stresnih ali nevarnih situacijah. Ta program je tudi odskočna deska za naprej, saj se želim po končani srednji šoli vpisati na Policijsko akademijo in postati policist, kasneje pa po možnostih tudi kriminalist.

Ko sem končal 9. razred, sem se vpisal v program naravovarstveni tehnik na Biotehniški šoli v Šempetru pri Novi Gorici. V ta program sem se vpisal, ker še nisem točno vedel, kaj me zanima, sem si pa bil toliko blizu z naravo, sem se s tem sprijaznil. Med poletnimi počitnicami sem se odločil, da bom malo raziskal različne srednje strokovne programe, smeri varstvoslovje. Med brskanjem po Facebooku sem naletel na članek Srednje prometne šole Maribor, v katerem so opisovali program tehnik varovanja. Takoj sem začel klicati po slovenskih srednjih šolah, kjer ta program izvajajo, v upanju, da je še kakšno prosto mesto. V Celju in Ljubljani so me zavrnil, saj ni bilo več prostih mest, ko pa sem klical na šolo v Mariboru, je svetovalna delavka na drugi strani telefona že rekla, da prostih mest ni več, vendar bo preverila. In po nekem čudežu je bilo še eno prosto mesto. Dogovoril sem se, da naslednji dan pridem v Maribor in se pridružim novim sošolcem.

Prva dva dni v šoli sem bil zmeden in nisem vedel, kam iti, ker je bilo to zame popolnoma novo okolje. Imam pa veliko srečo, ker sem se spoprijateljil s sošolci, ki so mi pomagali in me usmerjali. Tudi profesorji in vsi ostali zaposleni so mi bili v veliko pomoč. Na šoli mi je všeč tudi to, da je odnos med večino profesorji in dijaki sproščen in korekten.

RAZMIŠLJANJE O PRIHODNOSTI

Ko sem bila mlajša, je zame beseda prihodnost vedno pomenila – "ko bom velika". Nikoli nisem zares razmišljala, kaj zame res pomeni beseda "velika". Zdaj mislim, da to besedo definira polnoletnost, saj se moramo v tem obdobju odločati o mnogih najpomembnejših stvareh v življenju. Torej o izpitu za avto, o nadaljnjem šolanju oziroma izobraževanju, o poklicu ... Že kot majhna deklica sem rada gledala filme, v katerih so se bojevali oziroma borili dobri in slabi liki, in ravno to je bil vzrok, da sem začela trenirati karate, dolgoročno pa tudi, da sem se vpisala v program oz. šolo, ki izobražuje tehnike varovanja. Po končani srednji šoli bi se rada vpisala na Policijsko akademijo. Povezavo sem našla tudi v tem, da zelo rada nosim uniformo. Dobro se počutim v prepoznavni obleki; saj obiskujem tudi prostovoljne gasilce, kjer imamo posebne uniforme, pa tudi v širokem kimonu, ki ga oblečem na treningu karateja.

Kljub vsemu menim, da se premalo zavedamo trenutnega dogajanja in tega, da smo z mislimi zdaj in tukaj, saj nikoli ne vemo, kaj nam lahko prinese jutrišnji dan. O tem nam je nekaterim zbistрила misli tudi vojna v Ukrajini. Premalo se zavedamo, da lahko že jutri ostanemo brez strehe nad glavo in da moramo živeti življenje v trenutku, ki nam je dan. Načrtujemo si lahko popolno prihodnost, vendar naslednji dan ostanemo brez vsega.

S. R.

MOJA PRIHODNOST, CILJI, ŽELJE IN PRIČAKOVANJA

Že kot osnovnošolec sem sanjal, da bi postal policist. Delo policista se mi je zdelo zanimivo, privlačno. Biti policist, mi je pomenilo zelo veliko, saj mi je že sama uniforma kot otroku vzbujala strahospoštovanje. Imeti moč in kaznovati ljudi, če ne vozijo po predpisih, so vinjeni ali kako drugače škodujejo družbi.

Moj cilj je postati policist. Vpisal sem se na Prometno šolo v Mariboru. Učenje se je začelo in hkrati se je pojavil strah, kako se bom vsega lotil. Strah pred neznanim in novimi sošolci, učitelji ter negotovost in dvom, če bom sploh vse zmogel, saj sem naenkrat ostal sam. Vendar mi v glavi zveni en sam cilj – uspelo mi bo, čeprav ne bo lahko. Tudi doma so zaskrbljeni in vem, da bodo obenem ponosni, ko me bodo nekoč videli v uniformi. Najbolj bo verjetno ponosna babi, saj je bila to nekoč tudi njena največja želja.

V prihodnje se bom se še bolj potrudil in učil, da bom dosegel svoj cilj in končal najprej šolo v Mariboru. Nato si želim šolanje nadaljevati v Ljubljani, saj bi rad postal kriminalist. Raziskovati zločine je zelo zanimivo, saj jih preveč v naši družbi.

Ne morem si zamisliti, da sem vse te napade na šole gledal po televiziji, sedaj se vse to dogaja že v naši mali, lepi Sloveniji.

Kriminalist, moje prihodnje sanje. To pomeni raziskovati, odkrivati vzroke in okoliščine. Ko mi bo vse to uspelo, si želim ustvariti družino, imeti otroke, jim zagotoviti topel dom. Kupil bi si avto, s katerim bi odkrivali najprej kraje po Sloveniji, nato pa obiskati še druge države.

Takšna so moja pričakovanja za prihodnosti. Cilje imam zadane. Upam, da jih bom uspel vsaj delno uresničiti. Največja želja pa ostaja končati šolo v Mariboru. Če mi to uspe, sem že na dobri poti do svojih velikih sanj.

Tai P.

RAZMIŠLJANJE

Mislím, da je trenutno stanje v svetu zelo stresno za nas vse. Vojne, terorizem, kriza identitete – vse to vpliva na naše duševno zdravje in dobro počutje. Včasih se lahko počutimo nemočne in preobremenjene s tem, kar se dogaja okoli nas. Vendar pa je pomembno, da se zavedamo, kako na nas to vpliva. Pomembno je, da se zavedamo, da nismo sami in da obstaja veliko ljudi, ki so nam pripravljeni pomagati.

Mnogi se zavedamo, kako lahko vplivajo na nas medijska poročila o negativnih svetovnih dogodkih. Čeprav je pomembno, da smo seznanjeni s tem, kaj se dogaja v svetu, menim, da je boljše, da se osredotočimo na pozitivne novice in predvsem na tiste lepe stvari, ki nas osrečujejo.

Tadej K.

JE DOM VEDNO NEKJE ONSTRAN?

(razlagalni spis)

Veronika Dintinjana je sodobna slovenska pesnica, prevajalka in po poklicu kirurginja. Rojena je bila leta 1977 in je v svojem krajšem obdobju pisanja dobila več nagrad za svoja dela, med njimi tudi nagrado za najboljši slovenski literarni prvenec za svojo prvo pesniško zbirko Rumeno gori grm forzij (izdana 2008). Za letošnje Cankarjevo tekmovanje so izbrali pesniško zbirko, ki jo je pisala osem let – V suhem doku. Leta 2016 jo je izdala založba LUD Literatura v Ljubljani, zbirka Prišleki. Prejela je Jenkovo nagrado in izmed 450 pesniških zbirk zadnjih dveh let so izbrali V suhem doku.

V suhem doku pa ni samo knjiga 49 pesmi in več kot sto strani. Je pot – doživljanje in potovanje, ki nas popelje do najglobljih spominov avtorice, njenega otroštva, odnosa med njenimi predniki, njenega odnosa do mitologije, njenega eksistencialnega mišljenja do življenja in poezije same.

Avtorica je spretno povezala vsako pesem z enakim elementom vode in je iz štirih delov zbirke (Ondas do mar – Oceanski valovi, Celina, Zemljo krast in Vrnitev iz Novega sveta) sestavila doživetje, ki bo številnim bralcem ostalo še dolgo v spominu.

Pesnica se skozi celotno zbirko oklepa vprašanja identitete, teme časa in minevanja, minljivosti in predvsem doma. V pesmi Nostos jasno ponazarja vsakdanji ritem (brnenje motorja, število obratov). Menim, da je nekaj lepega v minevanju – kako čutimo, da se življenje (ljudje, svet okoli nas) nadaljuje ne glede na to, kaj se zgodi. Menim, da avtorica najde mirnost v tem občutku – najde dom v njem. Kljub temu nas strah, da se ta ritem »poruši«, omejuje, da ne prekoračimo meja in – kot je avtorica sama dejala – »ne pustim preblizu pospeškom«. Avtorica najde v ritmu čas za mirovanje. Čas za pogled nazaj, v spomine (»tako blizu s spomini na vožnje v otroštvu«) in preteklost. Če povežem naslov zbirke (seveda simbolni), lahko rečem, da si predstavljam, da je pesnica kot ladja v suhem doku, sameva in miruje. Morda čaka, morda opazuje dejanja okoli sebe, morda pa je obtičala in ne ve poti naprej. Pesnica »stoji« na mestu, a v tem trenutku v pesmi je zadovoljna in hvaležna za vse, kar ima. Celotna knjiga je »prebarvana« z nekakšnimi temnejšimi odtenki (žalost, osamljenost) in v primerjavi s prvo zbirko se avtorica oklepa temnejših, vsakdanjih tem, ki jih je včasih lahko prebrati, a težje sprejeti. Menim, da prav to povezuje ne le pesmi Nostosa, prav tako ne povezuje le celotne pesniške zbirke, temveč povezuje vsakega od nas.

Povezuje nas vedenje, da čas ne čaka na nas in da se svet vrti ne glede na to, kdo smo in kaj moramo prestajati v življenju. Pesnica najde dom v ritmu sveta in ta je vsepovsod. Poziva nas, da skozi svobodne verze, nepovezane in metaforične pomene besed sami subjektivno najdemo sebe v nečem neznanem. Povezujejo nas izkušnje in menim, da je prav zato sodobna avtorica sposobna tako dobro in skoraj univerzalno vplivati na vsakega od nas.

Potovanje po njenih izkušnjah jemljem osebno. Ne postavljam se v njen položaj, ampak njene besede spremenim v svoje. Vem, da čas mineva brez počitka in da je včasih težko odpustiti času, ko ti naredi krivico. V primerjavi z avtoričinim odnosom do očeta je moj oče živ, a je kljub temu tako daleč stran, da je simbolno zame mrtev. Menim, da nas avtorica uči razmišljati o temah, o katerih sami pogosto ne želimo. Ljudje želimo brati o lepih stvareh, srečnem koncu in kako bo vse ok. Avtorica se v tem razlikuje od drugih pesnic, pesnikov in jo prav zato močno spoštujem. Popelje nas na pot, nas ovije v svoja razmišljanja (ki niso le njena) in nas ob koncu izpusti. Na koncu smo vsi ostali sami, sprašujoč se: »Je dom vedno nekje onstran?«